

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ornitvs. Corydon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

T. CALPHURNII SICVLII

BVCOLICON.

DELOS.

ORNITVS. CORYDON.

ONDVM solis equos declinis mit-
tigat aestas,

Quamuis & madidis incumbant
præla racemis,

Et spument rauco feruentia musta su-
surro.

Cernis ut ecce pater quas tradidit Ornite uacca. Co.

Molle sub hirsuta latus explicuere genista?

Nos quoq; uicinis cur non succedimus umbris?

Torrída cur solo defendimus ora galero?

Hoc potius frater Corydon nemus, ista petamus Or.

Antra patris Fauni, gracilis ubi pinea densat

Sylua comas, rapidoq; caput leuat obuia soli.

Bullantes ubi fagus aquas radice sub ipsa

Protegit, & ramis errantibus implicat umbras.

Quo me cūq; uocas sequor Ornite, nã mea leuce Co.

Dum negat amplexus, nocturna q; gaudia nobis,

Peruia cornigeri fecit sacraria Fauni.

Prome igitur calamos, et si qua recondita seruas. Or.

Nec tibi defuerit mea fistula, quam mihi nuper

Matura doalis compegit arundine Lygdon.

Et iam captatae pariter successimus umbræ.

Sed quæ nam sacra descripta est pagina fago?

Quam modo nescio quis properanti falce notauit?

Aspicis ut uirideis etiam nunc littera rimas Co.

Seruet? *Or.* arenti non dum se laxet hiatus?
 Ornite fer propius tua lumina, tu potes alto
 Cortice descriptos citius percurrere uersus.
 Nam tibi longa satis pater interuodia largus,
 Procerumq; dedit mater non inuida corpus. *Or.*
 Non pastor, non hoc triuiali more uiator,
 Sed deus ipse canit, nihil armentale resultat,
 Non montana sacros distingunt iubila uersus.
 Mira refers, sed rumpe moras, oculoq; sequaci *Co.*
 Quam primum nobis diuinum perlege carmen.
 Qui iuga, qui syluas tueor, satus æthere Faunus *Or.*
 Hæc populis uentura cano, iuuat arbore sacra
 Leta patefactis incidere carmina fagus.

Vos o' præcipue nemorum gaudete coloni.
 Vos populi gaudete mei. licet omne uagetur
 Securo custode pecus, nocturnaq; pastor
 Claudere fraxinea nolit præsepia crate.
 Non tamen insidias prædator ouilibus ulla
 Afferet, aut laxis abiget iumenta capistris.
 Aurea securo cum pace renascitur ætas.
 Et redit ad terras, tandem squalore situq;
 Alma themis posito, Iuuenemq; beata secuntur
 Sæcula, maternis causam qui lusit in ulnis.
 Dum populos deus ipse reget, dabit impia uinctas
 Post tergum bellona manus, spoliataq; telis
 In sua uesanos torquebit uiscera morsus.
 Et modo quæ toto ciuilia distulit orbe
 Secum bella geret, nullos iam Roma philippos
 Deslebit, nullos ducet captiua triumphos.
 Omnia tartareo subigentur carcere bella,

Immergentq; caput tenebris, lucemq; timebunt.
 Candida pax aderit, nec solum candida vultu,
 Qualis sepe fuit, quæ libera Marte profuso,
 Quæ domito procul hoste, tamen grassantibus armis
 Publicæ diffudit tacito discordia ferro.
 Omne procul vitium simulatæ cedere pacis
 Iussit, & insanos dementia condidit ensis,
 Nulla cathenati feralis pompa senatus
 Carnificum lassabit opus, nec carcere pleno
 Infœlix raros numerabit curia patres,
 Plena quies aderit, quæ stricti nescia ferri
 Altera Saturni reuocet latialia regna,
 Altera regna Numæ, qui primus ouantia cæde
 Agmina Romuleis, & adhuc ardentia castris
 Pacis opus docuit, iussitq; silentibus armis
 Inter sacra tubas, non inter bella sonare.
 Iam nec adumbrati faciem mercatus honoris.
 Nec uacuos tacitus fasces, & inane tribunal
 Accipiet consul, sed legibus omne reductis
 Ius aderit, moremque fori, vultumque priorem
 Reddet, & afflictum melior deus auferet æuam.
 Exultet quæcunq; Notum gens ima iacentem,
 Erectumque colit Boream, quæcunq; uel ortu,
 Vel patet occasu, medio'ue sub æthere feruit.
 Cernitis, ut puro noxiam uigesima cœlo
 Fulgeat? ut placidum radianti luce cometem
 Proferat? ut liquidum nitat sine uulnere sidus?
 Non per utrumque polum sicut solet igne cruento
 Spargit, & ardenti scintillat sanguine lampas.
 At quondam non talis erat, cum Cæsare raptō

DELOS.

Induxit miseris fatalia ciuibus arma.
 Scilicet ipse deus Romanæ pondera molis
 Fortibus excipiet, sic inconcussa lacertis.
 Vt neq; tralati sonitu fragor intonet orbis,
 Nec prius ex meritis defunctos Roma penates
 Censeat, occasus nisi cum respexerit ortus.
 Ornate iam dudum uelut ipso numine plenus Co.
 Me quatit, & mixtus subit inter gaudia terror.
 Sed bona facundi ueneremur numina Fauni.
 Carmina quæ nobis deus obtulit ipse calenda Or.
 Dicamus, teretiq; sonum modulemur auena.
 Forsitan Augustas feret hæc Melibœus ad aures.

ECLOGA. II. CROTALÆ.
 ASTACVS. IDAS. THYRSIS.

Ntactâ Crotalē puer Astacus, & puer Idas,
 Idas lanigeri domus gregis, Astacus horti,
 Dilexere diu. formosus uterq; , sed impar
 Voce sonans, terras hi cum grauis ureret æstas,
 Ad gelidos fontes, & easdem forte sub ulmos
 Conueniunt, dulciq; simul contendere cantu
 Pignoribusq; parant, placet hic ut uellera septem
 Ille sui uictus ne messem uendicet horti.
 Et magnum certamen erat sub iudice Thyrso,
 Adfuit omne genus pecudum, genus omne ferarum.
 Et quæcunq; uagis alitum ferit aëra pennis.
 Conuenit umbrosa quicunq; sub ilice lentas
 Pascit oues, Faunusq; pater, Satyriq; bicornes.
 Adfuerunt sicco Dryades pede, Naiades udo.
 Et tenere suos properantia flumina cursus.